

5 i påsktiden

Psalmer: 31a, Ps98, 362, 157, 72, 43

Texter: Jes 57:15-16, Gal 5:13-25, Joh 17:9-17

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Predikan: Joh 17:9-17

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, vi har lärt känna dig som vår gode Herden som vårdar och beskyddar oss. Vi hör i din översteprästerliga förbön att du framför allt har omsorg om oss. Behåll oss trygga hos dig. Amen.

Vi ska studera ett stycke ur vad som blivit kallat ”Jesu översteprästerliga förbön”. När Jesus kommer inför Fadern i bön lär vi känna vad som ligger honom varmast om hjärtat. Återigen förstår vi att han alltid är och förblir vår gode Herde som har omsorg om oss.

I dagens evangelium hör vi först Jesus be för sina lärjungar. Mot slutet ber han också för dem som genom deras ord ska komma till tro, alltså alla troende. Men han ber för alla troende på samma sätt som han ber för sina lärjungar. Därför kan vi tillämpa hela Jesu på oss själva. I Jesu översteprästerliga förbön framträder bara en skillnad mellan oss och lärjungarna: de tog emot Guds ord direkt från Jesus och Kristi Ande. Vi tar emot Guds ord genom apostlarnas ord och skrifter. Det är evangeliet som de predikat som gett oss tron.

Vi kan verkligen glädja oss tillsammans med lärjungarna över Jesu bön. Jesus beskriver i sin bön alla troendes förhållande till Fadern och Sonen, och till världen. Jesus försäkrar oss i sin bön om alla de andliga välsignelser vi äger för hans skull.

Vilka är de troende och vad äger de för Jesu skull? Vi förstår av Jesu bön att vi tillhör Fadern och att Fadern har gett oss åt sin Son för att vi ska tillhöra vår Frälsare. Jesu ord fyller oss med glädje och tillförsikt: *jag ber [...] för dem som du har gett mig, eftersom de är dina*. Vi blir försäkrade om att vi tillhör Fadern och Sonen. Den sanne Guden och hans Son, Jesus Kristus, har gjort oss till sitt egendomsfolk.

Jesus säger också att han är förhärliagd i oss. Vad kan det betyda? När vi betraktar vårt liv så stiger det ofta upp en suck till Gud och vi instämmer med Paulus ord: *vem ska frälsa mig från denna dödens kropp?* Det goda vi vill lyckas vi inte med och det onda som vi inte vill gör vi innan vi hunnit tänka efter. Varje dag kommer vi med vår bön om syndernas förlåtelse. Vi längtar efter den dag då vi fria från all synd ska få lova Kristus inför hans tron. På uppståndelsens dag ska vi utan brist förhärliaga honom i evighet. Men Jesus säger att han redan nu är förhärliagd i sina troende. Så är det. Kristus blir förhärliagd i oss varje dag när vi kommer inför honom och ber om nåd och förlåtelse och erkänner honom som vår ende Frälsare. Ingen kan visa Kristus större ära än att komma till honom för att få syndernas förlåtelse.

Jesus ber också för att vi ska vara ett liksom han och Fadern är ett. Sonen är ett med Fadern på ett unikt sätt. Sonen och Fadern är ett i väsen. Sonen är ljus av ljus, sann Gud av sann Gud. Ändå ber Jesus att vi ska vara ett, liksom han och Fadern är ett. Det innebär att vi som tror har i en verklig andlig gemenskap med varandra och med den ende sanne Guden. Vi kan säga liksom apostlarna: *vi har vår gemenskap med Fadern och hans Son, Jesus Kristus.* Detta är en så innerlig gemenskap att Jesus ber: *Helige Fader, bevara i ditt namn dem som du har gett mig, för att de ska vara ett, liksom vi är ett.*

Jesus säger också om sina troende: *"de inte är av världen, liksom inte jag är av världen."* Världen står som begrepp för den fallna världen som är fördärvad av synd och som är i den Ondes våld och går mot sin undergång. Allt som är i världen beskrivs i Bibeln som "köttets begärelse", "ögonens begärelse", "högfärd över livets goda", "hat", "att göra synd", "villfarelsens ande", "mörker" och "att förneka Jesus" osv. Jesus är inte av världen. Tvärtom, han uppenbarades för att göra slut på djävulens gärningar, ta bort synderna och föra fram liv och oförgänglighet i ljuset. Vi är inte heller av världen. Jesus har tagit oss ut ur vårt gamla livssammanhang och satt oss i ett helt nytt livssammanhang. Han har renat oss från våra synder och gett oss kunskap så *att vi känner den Sanne. Och vi är i den Sanne, i hans Son, Jesus Kristus, han är den sanne Guden och det eviga livet.* Vi vet att vi tillhör Gud och att hela världen är i den Ondes våld.

Jesus säger ytterligare en sak om sina troende: *Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem.* "Världen" känner igen de troende på deras bekännelse och då de blivit identifierade blir de utsatta för samma fiendskap som mötte Jesus själv. När någon kommit till tro på evangeliet så kommer hon också att börja bekänna Kristus, kämpa mot synden och leva till Guds ära. Det märker andra troende, blir glada och söker varandras gemenskap. Men Guds fiender märker det också. Guds fiender vet då vilka

de ska visa samma förakt som de har för Gud och Guds ord. "Världen" kan inte agera på annat sätt än som fiender till Kristus. *Hela världen är i den ondes våld*, heter det i Skriften. Guds fiender kan inte tåla, se eller höra att Kristus blir ärad, och förhärligad och upphöjd. Det blir för dem ett tecken på att de går förlorade.

Vi har nu hört vilka de troende är, vad de äger och under vilka förhållanden de lever. Vad ber då Jesus Fadern om för sina troende?

Ja, vi ska börja med att höra vad han inte ber om. Jesus säger: *Jag ber inte att du ska ta dem ut ur världen...* Tänk att få bli tagen ut ur världen direkt till den himmelska staden där floden med livets vatten flyter fram och livets träd ger skörd tolv gånger om året. Tänk att genast få se Kristi ansikte. Varför ska vi behöva utsättas för faror, fruktan, oro, lidande och motstånd i främmande land då vi ändå har vårt medborgarskap i himmelen och det är dit vi ska? Ja, Jesus har redan svarat på frågan när han sade: *jag är förhärligad i dem*. Detta är vår uppgift. Vår uppgift är att vara i världen för att förhärliga Kristus. Det är den första och främsta uppgiften för oss här i livet. Det är därför vi lever här på jorden och inte i himmelen. Kristus ska bli förhärligad både i himmelen och på jorden. På jorden blir han förhärligad när vi tror på honom och lever värdigt hans evangelium.

Jesus ber nu Fadern om två ting angående oss. Att Fadern ska bevara oss från det onda och helga oss i sitt ord. Detta gör att vi kan glädja oss även om vi blir föraktade för Jesu skull. Vi vet att Fadern ska bevara oss från allt ont under hela den tid vi lever här i världen och förhärligar Kristus. Vi vet också att han ständigt helgar och renar oss genom sitt ord.

Så länge Jesus vandrade på jorden tillsammans med sina lärjungar bevarade han dem och vakade över att ingen gick förlorad - ingen utom fördärvets man. Att Judas kallas "fördärvets man" innebär inte att Gud förutbestämt honom till fördärv. Nej, Jesus hade kallat honom för att också han skulle förhärliga Kristus här i livet och i evighet. Han hade varit trygg hos Jesus. Men det obegripliga skedde. I stället för att förbli i tryggheten hos sin Frälsare beredde han sig själv för fördärvet. Att det skedde berodde inte på att Jesus var för svag för att bevara honom utan på att han själv lämnade Jesus.

Jesus hade vakat över sina lärjungar och bevarat dem. Nu skulle Jesus snart lämna dem. Men i sin bön överlämnar han sina lärjungar och alla troende i sin Faders hand för att han ska vaka över dem och bevara dem. Lärjungarna skulle alla möta på

motstånd och de dog alla martyrdöden, utom Johannes. Men ingen gick förlorad eftersom Fadern vakade över dem och bevarade dem. På samma sätt vakar han över oss och bevarar oss. Vår frälsning är i trygga händer och vi behöver inte vara rädda för någonting. Inte ens döden kan beröva oss livet Jesus gett oss.

Det andra Jesus ber Fadern om är att Fadern ska helga lärjungarna i sanningen. Evangeliet är ett kraftfullt ord. Det verkar allt det som Jesus sagt. Det ger oss alla de andliga välsignelser Jesus sagt att lärjungarna äger. Det är i Guds sanna ord vi lär känna Sonen och Fadern. Det är genom sitt ord som Fadern för oss till Kristus och upptar oss som sina barn. Det är genom sitt ord han upprättar sin gemenskap med oss, förenar oss till ett och förnyar oss så att vi förhärligar Kristus i våra liv. Det är genom sitt ord Fadern bevarar oss från det onda, helgar oss och gör oss till sin egendom.

När vi hör att Kristus ber: *Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning*, så lär vi oss vilken rikedom vi äger i Guds ord. Vi ska hålla oss till Guds ord för genom detta ord gör Gud stora under, han helgar oss så att vi tillhör honom och förhärligar Kristus i våra liv. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, vi tackar dig för att du ber för oss. Du har bett att Fadern ska vaka över oss och bevara oss. Därför litar vi på att vi med Guds kraft blir bevarade till evigt liv. Vi tackar dig för sanningens ord. Låt det tränga ner i våra hjärtan och bli vårthjärtas skatt. Helga oss så att vi förhärligar dig i våra liv. Amen.